

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5Cob/37/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8117225121
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Radomský
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8117225121.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Radomského a členov senátu JUDr. Jany Jančíkovej a doc. JUDr. Petra Molitorisa, PhD., v spore žalobcu: NOVO HOLDING, s.r.o., so sídlom Jarková 28, 082 21 Veľký Šariš, IČO: 36 509 680, právne zastúpeného AK PITOŇÁKOVÁ, s.r.o., so sídlom Slovenská 5/B, 080 01 Prešov, IČO: 53 584 139, proti žalovanému: A. B., s miestom podnikania 083 01 C. D. XX, IČO: XXXXXXXX, právne zastúpenému JUDr. Lenkou Polák Csikyovou, advokátkou, so sídlom Hlavná 137, 080 01 Prešov, IČO: 42384061, o zaplatenie 15.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov, č. k. 21Cb/9/2018-243 z 18. novembra 2021 takto

rozhodol:

Zrušuje rozsudok a vec vracia súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

Žalobca žalobou doručenu Okresnému súdu Prešov 18. decembra 2017 žiadal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu 15.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 15.000,- eur od 1. apríla 2016 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania. Žalobca žalobu odôvodnil tým, že ako objednávateľ 5. januára 2015 uzatvoril so žalovaným ako dodávateľom rámcovú zmluvu o dielo, ktorou sa žalovaný zaviazal realizovať preňho stavebné práce za podmienok špecifikovaných v tejto zmluve. Obdobnú zmluvu vzťahujúcu sa na obdobie roka 2014 uzatvorili aj 3. januára 2014. V zmysle článku II rámcovej zmluvy o dielo miestom výkonu stavebných prác mali byť krajiny Európskej únie, pričom stavebné, najmä maliarske práce boli v roku 2015 realizované v Holandsku, prevažne v meste Lelystad, predovšetkým pre obchodné spoločnosti patriace do skupiny Hajé Holding B. V. Hajé Restaurant de Lepelaar B. V. alebo Hajé Restaurant de Aascholver B. V.. Žalovaný preňho do novembra 2015 vykonával stavebné (maliarske) práce v subdodávkach. Od novembra 2015 po predchádzajúcej dohode so zástupcami obchodnej spoločnosti Hajé Holding B. V. alebo obchodnej spoločnosti Hajé Restaurant de Aascholver B. V. bez jeho vedomia a písomného súhlasu začal vykonávať rovnaké práce priamo pre tieto obchodné spoločnosti. Podľa článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo dodávateľ sa zaväzuje nevykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu objednávateľa. Podľa článku V bod 4. rámcovej zmluvy o dielo v prípade, že dodávateľ poruší niektorý zo svojich záväzkov uvedených v ods. 2 tohto článku, uhradí objednávateľovi zmluvnú pokutu vo výške = 15.000,- eur. Od novembra 2015 dochádzalo zo strany žalovaného k porušovaniu článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo. Skutočnosť, že bol v priamom obchodnom vzťahu s obchodnými spoločnosťami Hajé Restaurant de Lepelaar B. V. alebo Hajé Restaurant de Aascholver B. V. patriacimi do skupiny Hajé Holding B. V. potvrdzujú aj ním vystavené faktúry v roku 2015 týmito obchodnými spoločnosťami. Týmito faktúrami boli vyúčtované aj práce žalovaného realizované v subdodávkach preňho. To preukazuje aj faktúrami, ktoré mu vystavil žalovaný v roku 2015, čo potvrdzuje, že žalovaný skutočne vykonával stavebné (maliarske) práce preňho a že za ne mu na základe týchto faktúr platil, a to až do novembra 2015. Hoci žalovaný zmluvný vzťah s ním nerešpektoval, k riadnemu ukončeniu rámcovej zmluvy o dielo nedošlo. Nakoľko žalovaný porušil povinnosť podľa článku V. ods. 2 písm. d) rámcovej zmluvy o dielo, vznikol mu v zmysle článku V bod 4.

tejto zmluvy nárok na zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur. Listom z 21. marca 2016 vyzval žalovaného na úhradu zmluvnej pokuty v lehote 7 dní od doručenia tohto listu. Zásielka obsahujúca túto výzvu bola žalovanému doručená 24. marca 2016. Žalovaný mu dlžnú sumu doposiaľ neuhradil.

Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 15.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 8 % ročne zo sumy 15.000,- eur od 1. apríla 2016 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Právne súd prvej inštancie vec posúdil podľa § 39, § 544 ods. 1, ods. 2, § 545, § 545a zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), § 301, § 672a zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „Obchodný zákonník“). Úroky z omeškania priznal súd žalobcovi v súlade s ustanovením § 365, § 369 ods. 1, ods. 2 Obchodného zákonníka a ustanovením § 1 ods. 1, ods. 2 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 21/2013 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Obchodného zákonníka.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie skutkovo odôvodnil tým, že žalobca ako objednávateľ a žalovaný ako zhotoviteľ 5. januára 2015 uzatvorili rámcovú zmluvu o dielo, ktorou sa žalovaný zaviazal realizovať pre žalobcu stavebné práce za podmienok špecifikovaných v tejto zmluve. Obdobnú zmluvu vzťahujúci sa na obdobie roka 2014 uzatvorili aj 3. januára 2014. V zmysle článku II rámcovej zmluvy o dielo miestom výkonu stavebných prác mali byť krajiny Európskej únie, pričom stavebné, najmä maliarske práce boli v roku 2015 realizované v Holandsku, prevažne v meste Lelystad, predovšetkým pre obchodné spoločnosti patriace do skupiny Hajé Holding B. V. Hajé Restaurant de Lepelaar B. V. alebo Hajé Restaurant de Aascholver B. V.. Tak sa to realizovalo do novembra 2015. Od novembra 2015 bez vedomia a predchádzajúceho písomného súhlasu žalobcu a po predchádzajúcej dohode medzi žalovaným a E. F. žalovaný ako subdodávateľ prostredníctvom obchodnej spoločnosti Stanorenovation, s. r. o., ktorej konateľom a spoločníkom je E. F., začal vykonávať stavebné (maliarske) práce pre obchodné spoločnosti Hajé Restaurant de Lepelaar B. V. a Hajé Restaurant de Aascholver B. V. patriace do skupiny Hajé Holding B. V.. Záväzky vyplývajúce z článku V bod 2. rámcovej zmluvy o dielo sa žalovaný zaviazal dodržiavať počas trvania zmluvy a v období dvoch rokov po jej zániku. Nakoľko žalovaný porušil povinnosť podľa článku V ods. 2 písm. d) rámcovej zmluvy o dielo žalobcovi vznikol v zmysle článku V bod 4. tejto zmluvy nárok na zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur. Žalobca listom z 21. marca 2016 vyzval žalovaného na úhradu zmluvnej pokuty v lehote 7 dní od doručenia tohto listu. Zásielka obsahujúca túto výzvu bola žalovanému doručená 24. marca 2016. Žalovaný žalobcovi dlžnú sumu doposiaľ neuhradil.

Súd prvej inštancie svoje rozhodnutie právne odôvodnil tým, že pre naplnenie skutkovej podstaty pre vznik nároku na zmluvnú pokutu za porušenie povinnosti nevykonávať práce pre tie isté osoby, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu objednávateľa v zmysle článku V bod 2. písm. d) predmetnej zmluvy, je rozhodujúci faktický výkon prác pre tie subjekty, ktoré sú alebo boli obchodnými partnermi žalobcu, bez ohľadu na to, či sa tento faktický výkon prác realizuje na základe priameho zmluvného vzťahu alebo v subdodávke cez iný právny subjekt (v tomto prípade cez obchodnú spoločnosť Stanorenovation, s. r. o.). toto ustanovenie totiž neuvádza „nevykonávať práce pre tie subjekty v priamom obchodnoprávnom vzťahu ...“, ale kladie dôraz len na „nevykonávanie práce pre tie subjekty, ...“, teda jednoznačne kladie dôraz na faktické vykonávanie prác, bez ohľadu na to či ide o priamy právny vzťah alebo nepriamy právny vzťah – vzťah subdodávateľský. Iný výklad predmetného ustanovenia by bola obchádzaním jeho zamýšľaného účelu. Zmluvné dojednania o zmluvnej pokute sú dostatočne určitými a aj platnými dojednania. Systematickým a aj logickým výkladom predmetnej zmluvy možno dôjsť k záveru, že hlavným účelom dojednania zmluvnej pokuty za porušenie článku V bod 2. písm. d) predmetnej zmluvy je ochrana obchodných záujmov žalobcu. V tomto prípade snaha zabrániť žalovanému, aby prebral žalobcovi jeho zákazníkov, je legitímny, oprávnený nárok, ktorý nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní zmluvnej pokuty, ktorá má aj znaky konkurenčnej doložky, nechýba ani vymedzenie územného rozsahu platnosti klauzuly, keďže ten je nepochybne

daný krajinami Európskej únie (čl. II rámcovej zmluvy o dielo). slovné spojenie „nevykonávať práce“ uvedené v článku V bod 2. písm. d) predmetnej zmluvy nemožno v žiadnom prípade považovať za neurčité slovné spojenie, keďže z kontextu zmluvy nepochybne vyplýva, že tu ide o nevykonávanie tých istých prác, ktoré mal zazmluvnené žalovaný so žalobcom (a ktoré žalovaný pre žalobcu aj fakticky vykonával) pre subjekty z krajín Európskej únie, ktoré boli zmluvnými partnermi žalobcu a vystupovali na strane objednávateľa. Žalobca dojednaním zmluvnej pokuty pre porušenie povinnosti nevykonávať práce pre tie isté subjekty, u ktorých realizuje práce na základe tejto zmluvy bez vedomia a písomného súhlasu zásadným spôsobom neobmedzil žalovaného pri jeho podnikaní. Toto dojednanie nemožno považovať za dojednanie v rozpore s dobrými mravmi. V rozpore s dobrými mravmi naopak bolo konanie žalovaného, ktorý napriek tomu, že v Európskej únii žijú stovky miliónov ľudí a pôsobia v nej stovky miliónov právnických subjektov, ktorým mohol poskytnúť svoje služby, bez ukončenia zmluvného vzťahu so žalobcom začal fakticky vykonávať práce pre zmluvných odberateľov žalobcu a prevzal teda jeho zákazníkov. Čo sa týka námietky premlčania vznesenej žalovaným z priloženej e-mailovej komunikácie je zrejmé, že žalovaný prostredníctvom obchodnej spoločnosti Stanorenovation, s. r. o. začal vykonávať práce pre obchodné spoločnosti Hajé Restaurant de Lepelaar B. V. a Hajé Restaurant de Aascholver B. V. patriace do skupiny Hajé Holding B. V., teda nie prostredníctvom subdodávok cez žalobcu v 47. týždni roka 2015 tak, ako to uviedol vo svojej výpovedi pán F.. Ak k porušeniu povinnosti žalovaného došlo v 47. týždni roka 2015 a žaloba bola doručená súdu 18. decembra 2017, nárok žalobcu (v štvorročnej premlčacej dobe) premlčaný nie je.

6. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného na zaplatenie 15.000,- eur žalobcovi z dôvodu, že žalovaný žalobcovi doposiaľ túto zmluvnú pokutu neuhradil. Keďže sa žalovaný dostal s úhradou svojho peňažného záväzku do omeškania, súd ho zaviazal aj na zaplatenie zákonného úroku z omeškania vo výške 8 % ročne z dlžnej sumy 15.000,- eur odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti tejto pohľadávky, t. j. od 1. apríla 2016 do zaplatenia.

O náhrade trov konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) v spojení s ustanovením § 262 ods. 1, ods. 2 CSP a priznal úspešnému žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej rozhodne po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník

8. Proti rozsudku podal včas odvolanie žalovaný, a to z dôvodov uvedených v ust. § 365 ods. 1 písm. b), písm. f) a písm. h) CSP, teda, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalovaný mal za to, že úlohou súdu prvej inštancie bolo riadne sa vysporiadať s otázkou či dojednanie podľa článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo spĺňa obligatórne náležitosti podľa § 672a Obchodného zákonníka (konkurenčnej doložky), a teda či je platným právnym úkonom. Zo znenia článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo ani okrajovo nevyplýva určenie teritoriálneho vymedzenia tohto zákazu. Rovnako z neho nevyplýva ani odkaz na súdom uvádzaný článok II, z ktorého by bolo možné vyvodit' územné vymedzenie tohto zákazu. Skutočnosť, že v rámci rámcovej zmluvy o dielo bolo ako miesto výkonu prác dohodnuté „krajiny Európskej únie“ sama o sebe neznamená, že totožné teritoriálne vymedzenie sa má vzťahovať a malo by byť dohodnuté aj pre zákaz konkurencie. V rámci konkurenčnej doložky si mohli strany sporu ako zmluvné strany dohodnúť územný rozsah zákazu konkurencie aj úplne odchylné. Preto mu nie je zrejmé, akými úvahami sa súd prvej inštancie riadil pri utváraní tohto záveru a takýto záver súdu považuje za arbitrárny a účelový. Ak by aj bol v rámci konkurenčnej doložky dohodnutý zákaz vzťahujúci sa na všetky krajiny Európskej únie, išlo by o neprimerane prísny zásah do slobody podnikania na jeho strane, ktorý by bolo možné bez akýchkoľvek pochybností vyhodnotiť ako priam neobmedzený zákaz podnikania, čo považuje za neprípustné. Dojednanie konkurenčnej doložky tak ako je obsiahnuté v rámcovej zmluve o dielo, je jednoznačne absolútne neplatným právnym úkonom pre absenciu obligatórných náležitostí podľa § 672a Obchodného zákonníka, v dôsledku čoho nemohol bez ohľadu na to či by došlo alebo nedošlo k porušeniu konkurenčnej doložky žalobcovi vzniknúť nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, ktorej zaplatenia sa v tomto konaní domáha a v spojení s tým ani nárok na zaplatenie zákonného úroku z omeškania, keďže táto by bola viazaná na porušenie záväzku žalovaným z neplatného právneho úkonu (neplatnú konkurenčnú doložku). Zároveň tvrdil, že na

základe vykonaného dokazovania nebolo preukázané, aby z jeho strany došlo k porušeniu akejkoľvek povinnosti z rámcovej zmluvy o dielo zakladajúcej nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty a príslušenstva – zákonného úroku z omeškania. Slovné spojenie „nevykonávať práce pre tie subjekty“, logicky evokuje, že má ísť o priamy záväzkový vzťah, na základe ktorého by nemal v danom prípade vykonať pre spoločnosť „Háje“ určitú službu, za ktorú by mu táto spoločnosť mala zaplatiť dohodnutú odmenu. Aj keď na základe vykonaného dokazovania je nesporné, že text rámcovej zmluvy o dielo pripravil výlučne žalobca a takéto znenie zmluvy používal pri všetkých „živnostníkoch“, s ktorými uzatváral túto zmluvu obdobne ako s ním a on nemal možnosť individuálne zasiahnuť do obsahu tejto zmluvy, súd pri výklade tohto zmluvného dojednania nebral do úvahy princíp „contra proferentem“. Navyše nikdy nemal žiadny dosah na „zákazky“ pre niektorú zo spoločností „Háje“ a nikdy nevykonával práce pre niektorú z týchto spoločností. Teda nebol v žiadnom obchodnom rokovaní a ani v žiadnom obchodnom vzťahu so spoločnosťou „Háje“ a nedisponoval žiadnymi informáciami, ktoré by mohol použiť vo svoj prospech na úkor žalobcu. V čase ukončenia spolupráce so žalobcom nemal ani vedomosť, na akých konkrétnych zákazkách bude pre obchodnú spoločnosťou Stanovrenovation, s. r. o. pracovať. Okrem toho nesúhlasil ani s posúdením ním vznesenej námietky premlčania in eventum v nadväznosti na zmenu žaloby učinenu žalobcom priamo na pojednávaní konanom 12. novembra 2019, o pripustení ktorej rozhodol súd uznesením priamo na tomto pojednávaní. Touto zmenou žaloby došlo k uplatneniu nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty titulom porušenia povinnosti vyplývajúcej z článku V bod 2. písm. c) rámcovej zmluvy o dielo, pričom podľa jeho presvedčenia bola táto zmena žaloby vykonaná po uplynutí štvorročnej základnej premlčacej doby. Hoci žaloba bola podaná na súd 18. decembra 2017, k jej zmene došlo až 12. novembra 2019, a teda vo vzťahu k vykonanej zmene žaloby bol jednoznačne nárok uplatňovaný žalobcom premlčaný. Na základe uvedených skutočností žalovaný navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uloží žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, alebo aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

9. K odvolaniu žalovaného sa písomne vyjadril žalobca, ktorý uviedol, že vzhľadom k tomu, že konkurenčná doložka nie je oddeliteľná od ostatného textu rámcovej zmluvy o dielo a môže existovať len spolu s touto zmluvou, je zrejmé, že pokiaľ toto rozhodné územie bolo špecifikované už v úvodných ustanoveniach zmluvy, nebolo potrebné, aby to bolo opakovane uvádzané aj priamo v ustanovení, ktoré upravuje zákaz konkurenčnej činnosti. Podstatné bolo tiež vymedzenie konkurenčnej doložky aj personálne, keď rámcová zmluva o dielo výslovne vymedzovala záväzok neposkytovať konkurenčné plnenia „pre tie osoby, u ktorých dodávateľ pre objednávateľa realizuje alebo realizoval stavebné práce podľa tejto zmluvy“. Nemožno súhlasiť ani s tvrdeniami žalovaného o neprimeranom zásahu do práva na podnikanie, pretože o neprimeranom zásahu nie je možné hovoriť za situácie, keď žalovaný mal možnosť počas trvania zmluvného vzťahu vykonávať rovnaké práce preňho ako vykonával priamo pre obchodnú spoločnosť „Háje“. Avšak žalovaný nielenže začal vykonávať práce pre rovnaký subjekt, u ktorého realizoval práce ako subdodávateľ preňho počas trvania rámcovej zmluvy o dielo, ale priamo pokračoval v zákazku, ktorú mal s obchodnou spoločnosťou „Háje“ zazmluvnenú on. Rámcová zmluva o dielo bola žalovanému doručená, nepodpisoval ju ihneď pri jej doručení, mal možnosť si ju preštudovať a navrhnúť jej zmeny, čo nikdy neurobil. Pre posúdenie námietky premlčania vznesenej žalovaným je podstatné, kedy fakticky došlo zo strany žalovaného k vykonávaniu prác pre obchodnú spoločnosť „Háje“ mimo zmluvný rámec s ním. Z jeho e-mailovej komunikácie s obchodnou spoločnosťou „Háje“ a aj z výpovede svedka G. H. je zrejmé, že žalovaný začal porušovať svoje povinnosti v 48. týždni roka 2015, ktorý začal 23. novembra 2015. Na základe uvedených skutočností žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania.

10. K vyjadreniu žalobcu podal žalovaný odvolaciu repliku, v ktorej zopakoval svoje argumenty týkajúce sa absencie obligatórnych náležitostí konkurenčnej doložky ustanovených v § 672a Obchodného zákonníka, neplatnosti konkurenčnej doložky, nepreukázania porušenia konkurenčnej doložky z jeho strany, nemožnosti ovplyvniť obsah rámcovej zmluvy o dielo a ním vznesenej námietky premlčania. Na základe uvedených skutočností žalovaný opätovne navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a prizná mu voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom uloží žalobcovi povinnosť zaplatiť ich náhradu žalovanému s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto

rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník, alebo aby zrušil rozsudok súdu prvej inštancie a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

11. Žalobca nepodal k odvolacej replike žalovaného odvolaciu dupliku.

12. Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 34 CSP, preskúmal napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ustanovenia § 379 a nasl. CSP bez nariadenia pojednávania (v zmysle ustanovenia § 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je dôvodné.

K odvolacím námietkam žalobcu odvolací súd uvádza nasledovné.

V odvolacom konaní z dispozičnej zásady vyplýva, že odvolací súd vec prejedná v medziach, v ktorých sa odvolateľ domáha prieskumu. Určením rozsahu napadnutia rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolateľ nielen vymedzuje to, ohľadne akých výrokov u rozhodnutia súdu prvej inštancie nastal suspenzívny účinok odvolania, ale súčasne stanoví medze, v ktorých je odvolací súd oprávnený a povinný rozhodnutie súdu prvej inštancie preskúmať.

Odvolací súd v odvolacom konaní posúdil relevantnosť konkrétnych odvolacích dôvodov v kontexte s namietaným nesprávnym zistením skutkového stavu a nesprávnym právnym zistením, teda, či súd prvej inštancie na zistený skutkový stav správne, v úplnosti, aplikoval príslušné právne predpisy, či riadne svoje rozhodnutie odôvodnil, to všetko s prihliadnutím na to, že v odôvodnení rozhodnutia nemusí byť daná odpoveď na každú námietku alebo argument v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú rozhodujúci význam pre rozhodnutie o odvolaní (Ústavný súd Slovenskej republiky II. ÚS 78/05).

Pokiaľ žalovaný polemizoval o tom, že v článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo absentuje teritoriálne vymedzenie zákazu konkurencie, odvolací súd má za to, že aj keď v tomto ustanovení nie je výslovne uvedené miesto, na ktoré sa vzťahuje konkurenčná doložka, z jej znenia je zrejmé, že žalovaný sa zaviazal nevykonávať práce pre tie osoby, u ktorých realizoval práce na základe rámcovej zmluvy o dielo, a keďže žalovaný má vedomosť o tom, kde pracoval počas zmluvného vzťahu so žalobcom, nemôže mať pochybnosti o tom, kde tieto práce po zániku zmluvného vzťahu vykonávať nesmie. Konkurenčná doložka tak jednoznačne určovala voči ktorým konkrétnym osobám, aké konkrétne práce vykonávať nesmie.

17. V tejto súvislosti odvolací súd konštatuje, že argumentácia súdu prvej inštancie, že územný rozsah platnosti klauzuly je daný krajinami Európskej únie, čo podľa názoru súdu vyplýva z článku II. rámcovej zmluvy o dielo, podľa ktorého miesto výkonu stavebných prác: krajiny Európskej únie, nie je správna, pretože toto ustanovenie zmluvy len vymedzuje, kde všade by mohol žalovaný stavebné práce pre žalobcu vykonávať. Avšak v článku V bod 2. písm. d) rámcovej zmluvy o dielo je konkrétne vymedzené miesto, vykonávania stavebných prác, na ktorom môže byť, resp. bude ich vykonávanie sankcionované zmluvnou pokutou

18. Odvolací súd sa nestotožňuje ani s názorom žalovaného, že súd prvej inštancie mal pri výklade konkurenčnej doložky vziať do úvahy princíp „contra proferentem“, pretože zo znenia konkurenčnej doložky nepochybne vyplýva, že konkurenčná doložka bola vyjadrená dostatočne určito.

19. K námietke premlčania vnesenej žalovaným odvolací súd uvádza, že na pojednávaní konanom 12. novembra 2019 súd síce pripustil zmenu žaloby spočívajúcu v doplnení rozhodujúcich skutočností tvrdených v pôvodnej žalobe, a to v tom smere, že žalobca odôvodňuje dôvodnosť uplatneného nároku na zaplatenie zmluvnej pokuty aj čl. V bod 2. písm. c) rámcovej zmluvy o dielo, avšak žalobcovi bolo naďalej možné priznať nárok na zmluvnú pokutu aj na podklade pôvodnej žaloby, nakoľko porušenie povinnosti upravenej v článku V bod 2. písm. d) žalovaným bolo tvrdené už v pôvodnej žalobe.

20. Ak žalovaný poukazoval na skutočnosť, že súd prvej inštancie sa náležite nevysporiadal s okolnosťami nepokračovania v ďalšej spolupráci so žalobcom a s okolnosťami ďalšej spolupráce s obchodnou spoločnosťou Stanorenovation, s. r. o., odvolací súd dáva odvolateľovi za pravdu. Ako jedinú dôvodnú odvolaciu námietku teda odvolací súd hodnotí vyjadrenie žalovaného v podanom odvolaní, že súd prvej inštancie sa v rozsudku náležite nevysporiadal s okolnosťami nepokračovania v ďalšej spolupráci so žalobcom a s okolnosťami ďalšej spolupráce s obchodnou spoločnosťou Stanorenovation s.r.o. Súd prvej inštancie v rámci konečného hodnotenia dôkazov, ktorému malo predchádzať ich hodnotenie jednotlivo a následne vzájomnej súvislosti, sa vo svojom rozhodnutí nevysporiadal so skutočnosťami ktoré vyplývali z listinných dôkazov pripojených k žalobe (faktúry) na ktorých je uvedená spoločnosť Hajé Holding BV a nie žalovaný a výsluchu svedkov ktorí uvádzali že od 11/2015 po predchádzajúcej dohode medzi žalovaným a E. F. však žalovaný ako subdodávateľ prostredníctvom pána Miženku – Stanorenovation s.r.o. začal vykonávať stavebné maliarske práce pre spoločnosti Hajé Holding B.V. a Hajé Reestaurant de Aascholver B.V. Dôsledné vyhodnotenie uvedených skutočností bolo zásadné pre posúdenie, či skutočne došlo k porušeniu zmluvnej povinnosti a vzniku nároku na zmluvnú pokutu vo výške 15.000,- eur.

21. Z uvedených dôvodov odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie podľa ustanovenia § 389 ods. 1 písm. c) CSP zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

22. V ďalšom konaní bude úlohou súdu prvej inštancie zaoberať sa vecou v zmysle právneho názoru vyjadreného odvolacím súdom, ktorým je súd prvej inštancie viazaný, a to tak, že v rámci hodnotenia dôkazov jednotlivo a následne v ich vzájomnej súvislosti sa vo svojom rozhodnutí vysporiada so skutočnosťami ktoré vyplývali z listinných dôkazov pripojených k žalobe (faktúry) a skutočnosťami ktoré vyplynuli z výsluchu svedkov. Uvedené vyhodnotenie bude podkladom pre rozhodnutie sa súdu prvej inštancie, či žalobcovi možno jeho nárok uplatnený žalobou priznať alebo je nevyhnutné jeho žalobu zamietnuť. Po naznačenom kontexte bude potrebné sa pri posúdení veci súdom prvej inštancie taktiež vysporiadať aj s rozhodnutím ÚSSR sp. zn. III ÚS 101/2020 ktorým bol už tunajší súd usmerňovaný v konaní vedenom pod sp. zn. 2Cob/30/2020 (konanie o zmluvnej pokute z dôvodu porušenia konkurenčnej doložky u osoby živnostníka). Možnosť aplikácie záverov predmetného rozhodnutia na posudzovanú vec v tomto konaní súd prvej inštancie zväží s ohľadom na skutkový stav veci posudzovanej ÚSSR a predmetnej veci. Je potrebné mať na pamäti, že len samotný status porušovateľa (živnostníka) nemôže byť jediným kritériom pre použitie právnych záverov v predmetnom rozhodnutí uvedených. Konkurenčná doložka by mala byť napriek zmluvnej voľnosti zmluvných strán dojednaná v súlade s primeranosťou, inak by potenciálne mohla dosahovať presah do základného práva podľa čl. 35 ods.1 Ústavy SR. S poukazom na uvedené, bude aj toto „nadhľadové“ posúdenie úlohou súdu prvej inštancie, ktorý v súlade so zisteným skutkovým a právnym stavom bude plne oprávnený voľnou sudcovskou úvahou posúdiť jej primeranosť.

23. Súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (ustanovenie § 391 ods. 2 CSP).

24. V novom rozhodnutí vo veci samej súd prvej inštancie zároveň rozhodne aj o náhrade všetkých trov konania v súlade s ustanovením § 396 ods. 3 Civilného sporového poriadku.

25. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 odsek 2 CSP v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 odsek 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).